

[Socialministeren.]

give dem undervisning og hermed give dem mulighed for at udvikle sig med henblik på en senere selvstændig livsførelse.

Denne opfattelse er ikke blevet delt af Henning Becker, der har modarbejdet en meningsfyldt undervisning og i det hele søgt at holde børnene isoleret fra det danske samfund.

Disse uoverensstemmelser resulterede som bekendt i, at jeg i begyndelsen af februar måtte meddele Henning Becker, at samarbejdet måtte ophøre, og at han måtte forlade børnenes daværende opholdssted, Valby ungdomsskole. Becker reagerede herimod med at flygte med børnene til Rågeleje badehotel. Der opstod her en situation, som det lokale børne- og ungdomsværn følte pligt til at gribe ind over for. Børnene, der nu var under børneværnets varetægt, blev bragt tilbage til ungdomsskolen og opholdt sig her, indtil Becker hindrede det af socialstyrelsen udpegede personale i at få adgang til skolen, og der opstod på ny en situation, der var åbenbart uholdbar og uforenelig med børnenes tarv.

Børneværnet bad herefter om politiets bistand, hvilket er den udvej, loven anviser i et sådant tilfælde. Ved den situation, der i sidste uge opstod omkring børnenes ophold på ejendommen Storedam, og som der er al mulig grund til at tro er foranlediget af udefra kommende kræfter, blev der af børneværnet længe ført forhandlinger for at nå en fredelig løsning, før det lokale børneværn med beklagelse på ny måtte bede om politiets bistand. Den videre udvikling kender vist alle.

Jeg vil gerne understrege, at de lokale myndigheder i begge situationer har handlet inden for de rammer, der i loven er fastsat for deres virksomhed, og at jeg derfor ikke har mulighed for at rette kritik mod de beslutninger, der er truffet.

At det ikke er lykkedes at skabe ro omkring børnene, beklager ingen mere end jeg, men jeg håber, at alle fremover vil samarbejde om at give børnene ro til at skabe sig en fremtid. Børnene har nu af regeringen fået meddelelse om, at de kan blive her i landet, hvis de måtte ønske det. Det er derfor endnu mere betydningsfyldt, at børnene får fred til at udvikle sig og uddanne sig til

en meningsfyldt tilværelse her, eller hvor de senere måtte ønske det.

Med henblik herpå er der nu taget kontakt mellem statsministeriet, udenrigsministeriet, justitsministeriet og socialministeriet for at fastlægge rammerne omkring børnenes videre ophold her i landet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige skattelove m. v. (Skattefrihed for transbestemte sociale ydelser).

(Lovforslag nr. 180. Fremsat 30/1 76. Første behandling 10/2 76. Betænkning 24/3 76).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Grünbaum (S):

Til denne anden behandling foreligger der kun de af ministeren stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af hele udvalget. Ministerens ændringsforslag betyder, at skattefriheden for de transbestemte sociale ydelser træder i kraft allerede fra 1. januar i år i stedet for, som det oprindeligt var foreslået, fra 1. januar næste år. Jeg vil gerne takke ministeren for, at han hermed har imødekommet det ønske om en fremrykning af ikrafttrædelsesdatoen, der blev fremført ved lovforslagets første behandling såvel af mig som af andre ordførere, og som ministeren tog meget positivt imod.

Jeg er personlig meget tilfreds med, at denne skattefrihed for de transbestemte sociale ydelser nu gennemføres, og at det sker allerede fra i år. Jeg gør disse bemærkninger bl. a. af skattehistoriske grunde, idet man af fremskridtspartiets mærkværdige udtalelse i betænkningen kunne få et falsk billede.

I øvrigt blev spørgsmålet om at gennemføre skattefrihed for de transbestemte soci-